

žarek dobrote

5/XIII
maj
2015

glasilo slovenske karitas

25 Karitas
let v službi človekovega dostojanstva

TEMA MESECA

3 ••• Pokloni zvezek

V SLUŽBI ČLOVEKOVEGA DOSTOJANSTVA

4 ••• Kaj pomeni, da je karitas v službi človekovega dostojanstva?

GRADIMO DRUŽINO

4 ••• Čemu družina?

SOLIDARNOST MED NAMI

6 ••• Solidarnost med sodelavci

TO MORAMO VEDETI

7 ••• Kaj potrebujemo in kaj kopujemo?

8 ••• Kristus je vstal, pridite in poglejte

9 ••• Strokovna ekskurzija mreže vključen.si na Češko

KOPER

10 ••• Mama, ti si pesem življenja

10 ••• Dogodki v Škofijski karitas Koper

LJUBLJANA

11 ••• Tečaj nege na domu

12 ••• Ustanovitev Slovenske Karitas

13 ••• Pogled od zunaj na nas in naše delo

18 ••• Prva karitas na svetu - Caritas Nemčije

18 ••• Ustanovitev Caritas Internationalis

18 ••• Ustanovitev Caritas Europe

19 ••• Predal dobrote

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

18.5. Srečanje medgeneracijske ženske skupine KDŽ ob 19.00 v Vrbju

5. in 6. 5. Zdravstveno svetovanje od 9.h – 12.h v Vrbju

7. 5. Tečaj šivanja ob 18.00, v Vrbju

14.5. Tečaj izdelovanja rož iz najlonk ob 17.00, v Vrbju

18.5. Računalniška delavnica ob 17.00, v Vrbju

29.5. Filmski večer (Sophie Scholl, film Bela vrtnica) ob 20.00, v Vrbju

Ob ponedeljkih popoldne (17.00) možnost individualnega svetovanja v Celju. Svetovanje vodi prof. Saraja Hribnik.

Ob petkih popoldan (16.00) svetovanje žrtvam nasilja v Vrbju. Svetovanje vodi ga Zdenka Jan. Obvezen dogovor.

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

4. 5. srečanje Karitas vipavske dekanije

5. 5. srečanje Postojnske DK

6. 5. srečanje Kraške DK

7. 5. ob 18h v galeriji Ars sacra v Mariboru
Umetniki za Karitas

Nadaljevanje napovednika na strani 7!

25 Karitas
let v službi človekovega dostojanstva

Helena Zevnik Rozman

Ob pripravljanju na praznovanje 25-letnice Karitas sem se v teh dneh pogovarjala o dnevu ustanovitve Slovenske karitas. Še enkrat smo preverjali, ali je datum 1. maj pravi ali ne, in nekdo reče: »Kar na praznik dela ste ustanovljeni?«

Te misli mi kar niso šle iz glave, kajti sama se ob tem nisem nikoli ustavljala. In ko sedaj razmišljam, ko pregledujem, kaj vse je bilo v okviru Karitas v Sloveniji narejeno od 1. maja 1990 pa do danes, lahko rečem, da nas je to, da smo bili ustanovljeni na praznik sv. Jožefa delavca, neko zaznamovalo. Opravljenega je bilo ogromno ur dela, ne glede na to, ali je bil delovni dan, nedelja ali praznik. Mnogi od vas svojih prostovoljnih ur niste niti šteli, ko ste začutili, da je treba nekemu pomagati, prisluhni, biti z njim. In to je Karitas, tista živa Karitas, brez katere ne bi bilo nič in ki je osnova za vse nadaljnje aktivnosti. Tega duha solidarnosti in usmiljenja ste/so nosili ljudje, ki ste/so v prvih letih postavljali temelje našega dela, tega duha nosite mnogi, ki ste del družine Karitas morda šele krajši čas, in upam, da bomo tega duha zmogli nositi tudi v prihodnosti.

Ker smo želeli preveriti, kako na nas in naše delo gledajo ljudje, ki niso neposredno vključeni v naše delo, smo se odločili, da v tej številki, ki bo izšla ob jubilejnem datumu, damo besedo njim. Tako boste lahko v drugem delu glasila prebrali njihova razmišljanja. Ker pa ne praznujemo samo 1. maja, ampak je to samo uvod v naša in vaša praznovanja, boste tudi v naslednjih številkah lahko prebrali razmišljanja ob 25-letnici Karitas v Sloveniji.

Hvala vsem, ki ste se nam pridružili na začetnem dogodku, zahvalni sveti maši na Brezjah, da smo skupaj začeli s praznovanjem.

• FOTO NASLOVNA STRAN Mojca Kepic in ZADNJA STRAN arhiv DMC Cerklje •

tema meseca

POKLONI ZVEZEK

Mojca Kepic

Otroci se v šoli in v vrtcu vsakodnevno srečujejo s sošolci, vrstniki, prijatelji in znanci, katerih družine so se v različnih stiskah. Ob pomoči v teh stiskah pa sta prisotni solidarnost in dobrotelost. Tudi v letošnjem maju bomo nagovorili osnovne šole in vrtce k sodelovanju v **akciji Pokloni zvezek** in jih spodbujali k dobrotelosti in solidarnosti. Ob tem jih bomo spomnili, da ne živimo drug mimo drugega, ampak imamo čut za sočloveka. Pri tem bomo med vzgojitelje, učitelje in starše prenesli misel, da skrb za sočloveka sodi med najpomembnejše vrednotne, kar jih človek pozna. Temelji skrbi za sočloveka se pokažejo že v otroštvu – v družini, kjer otrok s strani staršev dobi vso potrebno pomoč pri dejanjih, ki jih sam še ne zmore. Z vzgojo in zgledom staršev pa pomoč kasneje nudi tudi drugim.

Foto: Mojca Kepic

V preteklih sedmih letih akcije **Pokloni zvezek** so otroci in učenci spregovorili o solidarnosti in dobrotelosti in zapisali:

- * *Meni solidarnost pomeni, da imam v mislih nekoga, ki potrebuje našo pomoč. Zanj pa lahko nekaj konkretnega naredim, ga obiščem, mu pomagam pri učenju, zanj držim pesti, ko je vprašan.*
- * *Ko opravim neko dobro delo, sem solidaren.*
- * *Se pogovarjam s sošolcem, ki je osamljen.*
- * *Prostovoljci – oni so pri svojem delu in srečevanju z ljudmi zelo povezani z dobrotelostjo.*

Na Slovenski karitas bomo letos že sedmo leto povabili k podpori in sodelovanju v akciji **Pokloni zvezek** vse šole in vrtce v Sloveniji. Povabljeni pa

Če mi daste nalogo, ki ji lahko podarim nekaj svojega, ne bo več naloga; bo veselje, bo umetnost.
(Bliss Carman)

ste tudi veroučne in mladinske skupine. Z akcijo želimo zbrati čim več zvezkov za socialno ogrožene otroke in otroke spodbuditi k solidarnosti s sovrstniki. Pripravili smo nov filmček, v katerem spregovorijo učenci o dobrotelosti in solidarnosti ter deklica Neža o svoji zgodbi. Poleg filmčka smo pripravili tudi plakat in razglednice.

Akcija je bila v preteklih letih zelo uspešna. V letu 2014 je sodelovalo **275 osnovnih šol in 118 vrtcev**, v katerih se je na naše veselje zbralo **več kot 26.500 zvezkov in tempera barvic**. Otroke in njihove starše prosimo, da poklonijo **nov, velik, črtast zvezek** za osnovnošolce, ki tudi v Sloveniji potrebujejo pomoč. Zvezke zbiramo za več kot 12.000 socialno ogroženih otrok, ki jim bo Karitas preko poletja pomagala s šolskimi potrebščinami.

Otroci, ki bodo zvezek podarili, bodo prejeli razglednico, na katero bodo zapisali misel, pozdrav ... in/ali narisali tudi risbo za skritega prijatelja v stiski, ki bo zvezek prejel.

Iskrena hvala vsem mentorjem za dosedanje pomoč in spodbudo učencev k solidarnosti. **Najlepša hvala** sodelavcem Karitas, ki ste in boste obiskali sodelujoče šole in vrtce ter zvezke razdelili med otroke, ki jim jih starši zaradi različnih stisk težko kupijo.

Za sodelovanje veroučnih in mladinskih skupin pišite na mojca.kepic@karitas.si.

Foto: Mojca Kepic

v službi človekovega dostojanstva

KAJ POMENI, DA JE KARITAS V SLUŽBI ČLOVEKOVEGA DOSTOJANSTVA?

Alojzij Štefan

4

Pomeni slediti viziji na vseh področjih karitativnega dela, tako da **Karitas učinkovito in celostno pomaga človeku v stiski tako, da varuje človekovo dostojanstvo, gradi medgeneracijsko solidarno življenjsko okolje in je blizu vsem ljudem v stiski, predvsem pa družinam, otrokom in starejšim.**

Mnenja sodelavcev o pomoči kot spoštovanju človekovega dostojanstva:

- Na primer: obiski starejših enkrat na mesec ne morejo varovati, vračati ščititi dostojanstva, če ne delaš širše s tistimi, ki s človekom živijo, ker je dostojanstvo poleg absolutnega (bogupodobnost) tudi odnosno, ga udejanjaš v odnosu. Čutiš in zaznavaš ga v odnosu do drugih. Če mu ti govoriš, da je OK, pa mu drugi tega s svojim ravnanjem ne priznajo, je zaman, če Karitas pomaga, država pa ga tlači, težko govorimo o zaščiti dostojanstva.
- Karitas ne sme biti smiljenje, delaš odvisnika od pomoči, ampak mu mora pomagati, da si pomaga.
- Pri tistih, ki bodo vedno rabili pomoč, kot berglo ali voziček rabi invalid, je treba to upoštevati in jim dati drugačno pomoč in paziti, da ga ne ponižujemo, tiste pa, ki se lahko sami ven spravijo, je treba opogumljati, dati možnosti (zaposlitev ...) in jih spodbujati tudi z mejami ...

POUDARKI:

- Sodelavci Karitas po zgledu Jezusa Kristusa želimo delovati med najbolj odrinjenimi, zapuščenimi, zavrženimi in trpečimi. Ob strani jim stojimo z materialno, duhovno in duševno oporo in si prizadevamo, da postanejo dejavni soudeleženci, ki sami določajo svojo lastno pot k dostojanstvu in človečnosti.
- Karitas mora postati prostor srečanja in solidarnosti, kjer vsi, ki se nas Karitas dotika, uresničujemo svoje človeško dostojanstvo. Ustvarjati moramo pogoje za pravično družbo in si prizadevati za spravo ter ljudi vzgajati za sočutje in solidarnost.

Foto: Tatjana Splichal

- Papež Frančišek nam pravi: *»Danes je v nevarnosti človek, človeška oseba, v nevarnosti je Kristusovo telo. Pozor! Za nas je vsa oseba, še posebej, če je zapostavljena, bolna, Kristusovo telo. In delo Karitas je predvsem v tem, da se tega zaveda. Ljubeča drža pri karitativnem delovanju Cerkve je v tem, da zna najprej poskrbeti za nujne potrebe, je ljubeča drža pri spodbujanju razvoja oziroma spodbujanje vsestranske rasti človeka in naroda.«* (vir: www.caritas.org)
- Človekovo »presežno dostojanstvo« (papež Frančišek) je zlahka sad te rasti, ki v svojem življenju odkrije Božjo ljubezen in se usposobi za ljubezen do sočloveka. To presega vse rešitve stisk, težav in problemov, to je pristno in temeljno služenje vseh v Karitas.
- Menim, da ob 25-letnici prizadevanja Karitas, da bi bila v službi človekovega dostojanstva, lahko iskreno in ponižno rečemo le: *»Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti«* (Lk 17,10). •

gradimo družino

ČEMU DRUŽINA?

Vinko Potočnik

Res zanimivo: v tem času, ko se toliko govori o krizi družine, da o tem skoraj že vrabčki čivkajo, ko nas tudi papež Frančišek in rimska sinoda o družini spominjata o ranjenosti družine, ko po besedah De Benija velik del evropske kulture – in tudi pri nas nedavno sprejeti zakon o družinskih razmerjih – skuša družino popolnoma izenačiti s kakršnim koli sožitjem, ki ga veže čustveni ali ljubezenski odnos, v istem času številne raziskave življenja v Evropi in pri nas dokazujejo, da večina ljudi dojemata družino

kot eno izmed najpomembnejših stvari v svojem življenju. Evropska raziskava vrednot (EVS) nam kot v ogledalu pokaže, da je tako moškimi kot ženskam, tako mladim kot starejšim, tako izobraženim kot manj izobraženim, tako vernim kot neverujočim družina najpomembnejša stvar. Je pomembnejša kot prijateljstva, kot delo oziroma služba ali prosti čas, kot politika ali tudi kot vera. Očitno za večino Evropejcev kakor tudi Slovencev ostaja tudi v našem času družina ena izmed osrednjih vrednot našega življenja.

Ali ni pravkar povedano v neskladju z dejstvi o zakonskem in družinskem življenju, ki jih opazimo na vsakem koraku? Vidimo, da se več kot tretjina sklenjenih zakonskih zvez prej ali slej pretrga, mnogi pa se sploh nočejo poročiti. Zdi se, da so nove oblike družin (enostarševske, istospolne) deležne večje pozornosti in politične ter medijske podpore kot tradicionalne družine moža in žene ter otrok. Kako to, da je kljub temu želja po družini tako razširjena?

Očitno ljudje v družinski skupnosti vidijo ali vsaj slutijo in jih privlači nekaj, česar nikjer drugje ni mogoče srečati, dobiti ali okusiti. Mnogi namreč menijo, da v vedno bolj nevarnem svetu družina omogoča največ fizične in čustvene varnosti. V družini gre za vsestransko in celovito sprejetost, za nekakšno očetovo in materino naročje, kjer je mogoče biti pristen in se ni treba pretvarjati, se nekaj iti, igrati. Človek je tukaj lahko ves človeški, zares človek, oseba, in ne le kakšna funkcija za nekaj družbeno koristnega.

Pred par leti smo v raziskavi o družinskem življenju v Sloveniji vprašali udeležence priprave na cerkveno poroko, kaj se jim zdi najpomembnejše za uspešno bodoče zakonsko in družinsko življenje. Vprašani so na najvišja mesta postavili zvestobo, medsebojno spoštovanje, zmožnost se o vsem pogovoriti, razumevanje, prizanesljivost in znati si odpustiti. Mogoče je reči, da pri naštetih vrednotah v bistvu gre za ljubezen oziroma različne oblike ali vidike ljubezni.

Pa tudi z ljubeznijo ni vse enostavno. Papež Benedikt XVI. nas je spomnil, da je pomembno razlikovati med dvema vrstama ljubezni, kot so znali razločevati že v stari Grčiji: med »eros« in »agape« oziroma med erotično in darovanjsko ljubeznijo. Prva je tista vrsta ljubezni, ko ima človek nekoga rad zaradi tega, ker ima od njega korist, torej zaradi sebe. Ta ljubezen je nekako obrnjena k meni, je sredotežna. Darovanjska ljubezen pa je obrnjena k drugemu. Drugi je v ospredju, drugi in njegove potrebe imajo prednost pred menoj in mojimi potrebami. Izrazita oblika darovanj-

ske ljubezni je npr. starševska ljubezen, ko je očitno, da imajo otrokove potrebe prednost pred potrebami (dobrih) staršev.

Zdi se mi, da je družina edinstven prostor, kjer lahko obe obliki ljubezni prihajata v komplementarnost in ravnotežje. Izven okvirov družinskega življenja smo skoraj vedno pod pritiskom njenega neravnotežja. Svet potrošništva in zabave ima v mislih in opeva predvsem erotično ljubezen, na verskem in duhovnem področju pa se poudarja in ima večinoma prednost darovanjska ali karitativna ljubezen. Človek pa čuti, da sta obe pomembni, obe sta človeški in Božji.

Ljubezen, o kateri se danes največ govori v javnosti, je vsekakor tista, ki je obrnjena k posamezniku, k uresničevanju njegovih potreb oziroma interesov. Ker pač živimo v vedno bolj izrazito individualistični družbi. In v zvezi s tem številni raziskovalci družinskega življenja opozarjajo, da sodobna družina postaja vedno bolj skupek interesov članov družine, interesna skupnost. V ospredju so koristi, ki jih posamezniku nudi življenje v družini. V ospredju je jaz moškega ali ženske, in nihče ga nima pravice omejevati v njegovi/njeni svobodi in pravicah. Vsak vidi predvsem sebe oziroma svoje potrebe, interese in pravice. Mnoge od njih je v družini pač lažje uresničiti. In tako dolgo, dokler so izpolnjeni osebni interesi, je družina zaželen kot kraj večjega udobja.

Čutimo, da če družina postaja skupek interesov posameznikov, preneha biti prostor pristne človeške skupnosti in vzajemnosti. Postaja pa vse bolj polje navzkrižja in tudi boja interesov. Takšna družina, četudi jo večina postavlja v vrh za življenje pomembnih stvari, po vsej verjetnosti nima prihodnosti. Čeprav bi jo povsod, v vseh zakonodajah in medijih imenovali družina, pa tega imena – vsaj v krščanskem smislu – ne bi več zaslužila, saj to dejansko ne bi več bila. •

solidarnost med nami

SOLIDARNOST MED SODELAVCI

Marko Boltežar

V današnjih časih ljudje preživimo velik del življenja v službi, zato je zelo pomembno, da se tudi v službi počutimo dobro in sprejeto. Pri tem na naše počutje zelo vpliva delo, ki ga opravljamo, ali ga opravljamo z veseljem ali morda s težavo. Poleg veselja do dela, ki ga opravljamo, igra pomembno vlogo tudi odnos s sodelavci.

Mnogi vedo, kako težko je iti v službo, če moramo potem ves dan opravljati delo, ki nam ni všeč in ga ne opravljamo z veseljem. Še veliko težje je, če moramo iti v službo in dan preživeti s sodelavcem ali sodelavko, s katero se ne razumemo, se ne moremo sproščeno pogovoriti ali pa sploh ne komuniciramo več. Zelo težko in obremenjujoče je dan za dnevno biti z nekom, s komer smo neprestano v konfliktu. Zato je zelo pomembno, da smo sodelavci v prvi vrsti tudi prijatelji, da si med seboj pomagamo, se usklajujemo in dopolnjujemo. To nam vsem olajša delo v službi in tudi delo bo tako ob sproščeni komunikaciji teklo lažje, bo opravljeno hitreje in bolj kvalitetno. Bistvo vsega pa je, da se bomo dobro počutili mi in naši sodelavci, pozitivno energijo pa bomo popoldne prinesli tudi domov in jo prenašali na naše domače ter vse ostale okoli nas.

Žal je danes v službah vse več rivalstva. Ljudje se borimo za svoj obstoj, za položaj v službi, za napredovanja na boljše položaje in pri tem vse prevečkrat pozabimo, da tako teptamo določene vrednote, da nam za sodelavce pri tem ni mar. Pojavlja se veliko egoizma in medsebojnega šikaniranja. Sodelavci si niso pripravljene pomagati, se uskladiti glede dopustov in nadomeščanj. Kdo bo imel dopust v času šolskih počitnic in kdo ne? Pogosto se zgodi, da je nekdo, ki je v dobrih odnosih z nadrejenimi, privilegirani pri takih vprašanjih. Tukaj je zelo pomembno, da so sodelavci solidarni in se uskladijo tako, da so vsi vsaj delno zadovoljni, saj v primeru sporov vsi trpijo vsak dan, ko so skupaj na delovnem mestu, česar nekaj dni dopusta v zelenem terminu zagotovo ne odtehta. Zakaj ne bi starejši delavec, ki ima odrasle otroke, v času npr. zimskih počitnic vsaj kdaj nadomeščal svojega sodelavca ali sodelavko, ki ima osnovnošolske otroke in si želi nekaj dni preživeti s svojo družino? Gotovo bo kasneje ta sodelavec z veseljem vrnil uslugo, ko se bo ponudila priložnost. Pri tem bosta oba začutila zadovoljstvo in tudi odnos bo mnogo boljši.

V boju za svoj obstoj ali boljši položaj se pogosto pojavlja tudi nepripravljenost pomagati, skriva se pridobljeno znanje, v smislu, sodelavcu bom pomagal in kasneje me lahko izrine. Pri tem moramo vedeti, da je deljenje znanja med sodelavce dobro za naše medsebojne odnose, pa tudi za podjetje, v katerem smo zaposleni in ki nam konec koncev daje kruh. Nobenega smisla nima, da se na primer novi sodelavec sam trudi in raziskuje in tako »odkrija toplo vodo«; če mu bomo pomagali, bomo tako z njim vzpostavili dober odnos, kar bo v korist obema in tudi podjetju. To je tudi ključnega pomena za napredek, saj podjetje, kjer zaposleni ne delujejo kot celota, ne more doseči znatnega napredka.

Foto: Mojca Kepić

Pogosto so med sodelavci ljudje, ki imajo težave npr. doma v družini ali zdravstvene težave. Tak človek je včasih lahko zelo občutljiv in ranljiv, zato je prav, da mu v težkih trenutkih pomagamo tako pri delu kot tudi z dobro besedo.

Pomemben je tudi odnos nadrejenih do podrejenih, saj nam nedostopen in aroganten šef lahko zelo greni naš vsakdan. Nadrejeni naj ima poslušnost za svoje sodelavce, naj jih spoštuje, posluša in upošteva njihove želje in pripombe. Naj bo dostopen, da se delavci lahko z njim posvetujejo. S tem bo lahko prihranil spore in šikaniranja na nižjem nivoju, ustvaril sožitje v skupini in tako povečal zadovoljstvo in storilnost svojih zaposlenih. Seveda mora imeti tudi poslušnost nadrejenega do svojih podrejenih sodelavcev razumne meje, saj se v nasprotnem primeru zgodi, da nadrejeni nima več avtoritete in ne more ustrezno opravljati svojega dela.

Tako za nas kot za naše sodelavce in podjetje je za dobro počutje ključnega pomena, da smo odprti za komunikacijo, da smo pripravljene priskočiti na pomoč, da opazujemo sodelavce in jim pomagamo, kadar to potrebujejo. V primeru vodilnih kadrov pa tudi, da smo odprti za podrejene, jim prisluhnemo

Foto: Mojca Kepić

jim, kolikor je v naši moči, tudi pomagamo ter jih podpremo pri njihovem delu in trudu, v primeru napak pa pravilno usmerjamo, ne pa kaznujemo. Seveda pa mora imeti ta pomoč in sočutje svoje meje, da ne preidemo v izkoriščanje nekoga, ki je vedno pripravljen vse postoriti in priskočiti na pomoč.

Prav je, da se zaposleni zavedamo, da je delo dobrina, ter da ga opravljamo vestno in v skladu z našimi možnostmi. Pri tem pa se moramo tudi zavedati, da smo pogrešljivi in da ni prav, da se preveč žrtvujemo za službo, saj lahko zaradi tega trpimo mi in naši najbližji, medtem ko se delodajalec s tem okorišča. •

to moramo vedeti

KAJ POTREBUJEMO IN KAJ KUPUJEMO?

Daša Šarkanj

V krempeljnih politične krize in ničelnih možnosti za delo tudi sama trkam na vrata in iščem zaposlitev. Pa me je zaneslo v eno od oglaševalskih podjetij, ki svoje izdelke prodaja prek telefona. Saj poznate taka podjetja, njihovi agentje se na telefonu obnašajo kot vaši najboljši prijatelji, ki so neskončno veseli in evforični, ko vas dobijo na telefon, vi pa si mislite: »O ne že spet!« No, saj ne, da bi se tam zares zaposlila, za študijske potrebe spremljam obnašanje delodajalcev do zaposlenih in sem se zato 'pod krinko' udeležila usposabljanja v enem takih podjetij. Ko končaš usposabljanje in se zaposliš, pa nisi prodajalec, ampak, pozor, svetovalec! Da, v enem samem tednu postaneš svetovalec in veš vse, poznaš vse strankine potrebe.

Najbrž si mislite, zakaj to pišem in kakšen namen ima moj članek. Težava je v tem, da so stranke –

kupci izdelkov tega podjetja tudi ljudje, ki prihajajo k nam na Karitas. Ljudje, ki se oglasijo in se spustijo v pogovor s 'svetovalcem', so večinoma starejši ljudje, gospe srednjih let, preprosti ljudje s podeželja, ki imajo majhne pokojnine, z nizko izobrazbo in neinformirani. Za tistega, ki prodaja, je stranka bog. Stranka ne sme imeti občutka, da svetovalec to dela serijsko, ampak misli, da je edina klicana stranka ta dan. Ko stranka kupi en izdelek, postane članica kluba in je nato klicana vsaka dva meseca. Izdelki so vredni več sto evrov, in ti 'majhni ljudje' z majhnimi dohodki padejo v vrtinec obročnega plačevanja, kupujejo izdelke, ki jih v resnici ne potrebujejo, in se ne zavedajo, koliko denarja v resnici porabijo zanje, saj imajo v mislih samo vrednost tistega enega obroka. Še bolj žalostno pa je, da tudi svetovalci prodajajo izdelke, ki jih nikoli niso videli v živo, nikoli potipali, preizkusili, doživeli. Vse skupaj je torej prodaja ... prazne slame? Da ne govorimo o infantiliziranju strank in zaposlenih, ko o njih govorijo kot o otrocih. Z uporabo pojmov 'pridna stranka', z zastraševanjem delavcev, z zahtevo po poslušnosti in grožnjami s kaznijo (ki pomeni odvzem nagrade – provizije od prodaje) še bolj ponižujejo in poneumljajo ljudi.

Če želite postati svetovalec v klicnem centru, ne potrebujete ničesar, nikakršne posebne izobrazbe, izkušenj, strokovnih izpitov ipd., samo en pogoj morate izpolnjevati. Motivacija za delo vam mora biti eden od smrtnih grehov. Pohlep. Vedno večja želja po dobičku. Vsak dan je prišlo na usposabljanje manj ljudi. Veselilo me je, da jih je večina moralno zrelih in se kljub krizi na področju zaposlovanja ne predajajo takim skušnjavam. Ko pa vas naslednjič pokličejo z novo ponudbo, pomislite samo na eno: IZDELKA NE POTREBUJETE! •

Nadaljevanje napovednika s strani 2.

- 11. 5. srečanje DK Idrinja Cerkno
- 12. 5. srečanje Tolminske OK
- 17. 5. Vreme, srečanje za bolne in ostarele Kraške DK
- 26. 5. srečanje Goriške OK
- 30. 5. Koper, romarski dan in praznovanje 25-letnice Karitas (ob 9h sveta maša v stolnici – daroval jo bo škof dr. Jurij Bizjak)

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

- 22. 5. romanje ob 25-letnici Škofijske karitas Ljubljana (na Svete gore in v Podčetrtek)

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

- 29.–30. 5. v Mariboru (Strossmayerjeva 15) duhovne vaje za voditelje ŽK

ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA

- 14. 5. prva obletnica blagoslovitve Lazarjevega doma v Murski Soboti

KRISTUS JE VSTAL, PRIDITE IN POGLEJTE!

papež Frančišek

Dragi bratje in sestre, blagoslovljeno in sveto Veliko noč!

Po Cerkvi, ki je razširjena po vsem svetu, odmeva angelovo oznanilo ženam: »*Ne bojte se! Vem, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj. Vstal je ... pridite, pogledajte kraj, kamor je bil položen*« (Mt 28,5-6). Ne bojte se! Gospod je vstal!

To je vrhunec evangelija, to je veselo oznanilo v najboljšem pomenu besede: Jezus, križani, je vstal! Ta dogodek je temelj naše vere in našega upanja: če Kristus ne bi vstal, bi krščanstvo izgubilo svojo veljavo; vse poslanstvo Cerkve bi bilo ob svoj vzgib, ker je prav od tam izhajalo in vedno izhaja. Sporočilo, ki ga kristjani prinašajo svetu, je to: Jezus, učlovečena Ljubezen, je umrl na križu za naše grehe, toda Bog Oče ga je obudil in ga naredil za Gospoda življenja in smrti. V Jezusu je ljubezen premagala sovraštvo, usmiljenje je premagalo greh, dobro je premagalo zlo, resnica je premagala laž in življenje je premagalo smrt.

Zato govorimo vsem: »Pridite in pogledajte!« V vsaki okoliščini življenja, zaznamovani s krhkostjo, grehom in smrtjo, Veselo oznanilo ni samo beseda, ampak je pričevanje zastonjske in zveste ljubezni: pomeni, da gremo iz sebe, da bi šli naproti drugemu; pomeni, da stojimo ob strani tistemu, ki ga je življenje ranilo; pomeni, da delimo s tistim, ki mu manjka nujno potrebnih reči; pomeni, da ostanemo ob tistem, ki je bolan ali star ali odrinjen ... »Pridite in pogledajte!« Ljubezen je močnejša. Ljubezen daje življenje. Ljubezen stori, da sredi puščave vzcveti upanje.

S to veselo gotovostjo v srcu se danes obračamo nate, Vstali Gospod!

Pomagaj nam, da te bomo iskali, dokler te ne bomo vsi mogli srečati, dokler ne bomo vedeli, da imamo Očeta, in se ne bomo več počutili kot sirote; da te lahko imamo radi in te častimo.

Pomagaj nam, da bomo premagali nadlogo lakote, ki jo delajo še hujšo spori in neizmerno metanje proč, za katero smo pogosto sokrivi.

Usposobi nas, da bomo branili tiste, ki so nezaščiteni, zlasti otroke, ženske in ostarele, ki jih včasih izkoriščajo in puščajo same.

Daj, da bomo znali zdraviti brate, ki jih je prizadela epidemija ebola v Gvineji Conakry, Sierra Leone in Liberiji; in tiste, ki so zboleli za toliko drugimi boleznimi, ki se širijo tudi zaradi malomarnosti in skrajne revščine.

Potolaži tiste, ki danes ne morejo praznovati Velike noči s svojimi dragimi, ker so po krivici odtrgani iz njihove bližine, kot številni ljudje, duhovniki in laiki, ki so bili ugrabljeni na raznih koncih sveta.

Potolaži tiste, ki so zapustili svoje dežele, da bi se preselili v kraje, kjer upajo na boljšo prihodnost, da bodo živeli dostojno življenje in – neredko – svobodno izpovedovali svojo vero.

Prosimo te, poveljčani Jezus, zaustavi vsako vojno, vsako sovražnost, veliko ali majhno, staro ali nedavno!

Prosimo te še posebej za Sirijo, za ljubljeno Sirijo, da bi vsi, ki trpijo posledice spora, lahko prejeli potrebno človekoljubno pomoč in da sprte strani ne bi več uporabljale sile za sejanje smrti, še posebej proti neoboroženemu prebivalstvu, ampak naj si drznejo pogajati se za mir, ki ga že tako dolgo pričakujemo!

Prosimo te, poveljčani Jezus, da potolažiš žrtve bratomornega nasilja v Iraku in da podpiraš upanje, ki ga zbuja obnovev pogajanj med Izraelci in Palestinci.

Prosimo te, naj se končajo spopadi v Srednjeafriški republiki, naj se ustavijo teroristični napadi v nekaterih pokrajinah Nigerije in nasilje v Južnem Sudanu.

Prosimo te, naj se ljudje v Venezueli obrnejo k spravi in bratski slogi.

Po tvojem vstajenju, ki ga letos obhajamo skupaj s Cerkvami, ki sledijo julijanskemu koledarju, te prosimo, da razsvetliš in navdihneš pobude za pomiritev v Ukrajini, da se bodo vse zainteresirane strani s podporo mednarodne skupnosti lotile slehernega truda, da se prepreči nasilje in v duhu edinosti ter dialoga gradi prihodnost dežele. Da bi lahko vsi kot bratje danes vzklikali: »Hrystos voskres!«

Za vsa ljudstva zemlje te prosimo, Gospod: ti, ki si premagal smrt, daj nam svoje življenje, daj nam svoj mir!

Blagoslovljeno veliko noč! Christus surrexit, venite et videte! Kristus je vstal, pridite in pogledajte!

*Nagovor papeža Frančiška
Urbi et orbi ob letošnji Veliki noči.
Prevedel br. Miran Špelič OFM.*

STROKOVNA EKSKURZIJA MREŽE VKLJUČEN.SI NA ČEŠKO

Maja Žagar

Mreža Vključen.si je 24. in 25. marca organizirala strokovno ekskurzijo na Češko. Udeležili so se je predstavniki nevladnih organizacij, ki pri nas razvijajo možnosti preselitev uporabnikov iz institucij v skupnostno okolje, ter predstavnica z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Proces t. i. dezinstucionalizacije pri nas poteka že od leta 1992, ko je Društvo Altra odprlo prvo stanovanjsko enoto. Kot pravi predsednica Društva Altra dr. Suzana Oreški, »različne oblike psihosocialne pomoči temeljijo na prepričanju, da lahko **ljudje z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju ob primerni podpori in pomoči živijo med nami** – v skupnosti, izven institucij. Trenutno v naših bivalnih enotah biva 30 uporabnikov, kar pomeni polno zasedenost kapacitet. Gre za zagotavljanje življenja z organizirano podporo, ki je ciljno usmerjena prav na potrebo, ki jo takšen človek ima. Takemu modelu pravimo psihosocialni pristop, ki omogoča bolj **celovit, human in realen pogled na človeka**.«

Iz opuščenih gradov v moderne hišice

Češka je leta 2008 začela s preseljevanjem iz opuščenih gradov v novo zgrajene eno- ali večstanovanjske hišice. V posameznih bivalnih enotah živi po 6–12 uporabnikov, nastanjenih v eno- ali dvoposteljnih sobah. Ob finančni podpori Evropske unije, regij in države so sedaj v zaključni fazi transformacije. Tako so poleg nastanitev **razvili tudi nekaj novih delovnih mest za uporabnike**. V mestu Náměšť nad Oslavou v regiji Vysočina je zaživela prikupna **kavarna Pohodička** (v češčini ‚vzklik veselja‘), kjer obiskovalcem postrežejo uporabniki iz bližnjih bivalnih enot.

Ključni poudarki bivanja v skupnostnih oblikah:

- Storitve v skupnostni oskrbi bivalnih enot so prilagojene željam, potrebam in zmožnostim posameznega uporabnika. V skupnostni oskrbi se spodbuja samostojnost uporabnikov in se **nudi le tiste storitve**, ki jih uporabnik sam **ne zmore** opravljati. Tako **preprečujemo ponovno institucionalnost**, ki ne krepi samostojnosti uporabnika, temveč paradoksalno **njegovo invalidnost**.
- Razvijanje **novih zaposlitvenih možnosti za uporabnike**, kot je npr. kavarna Pohodička.
- Vključevanje lokalne skupnosti v programe skupnostne oskrbe (šole, vrtci, občani, podjetja ...).
- V novih oblikah skupnostne skrbi so **ohranili število zaposlenih** v nekdanjih institucijah. Zaposlenim so ponudili **možnost prekvalifikacije** za upo-

rabnikom bolj prijazna delovna mesta. Sedaj se kar **75 %** zaposlenih pri svojem delu **neposredno srečuje z uporabniki** kot voditelji delavnic, voditelji pogovornih skupin, koordinatorji v skupnosti ter nosilci podpornih dejavnosti.

Dezinstucionalizacija pri nas: izzivi in potenciali

Slovenija ima za sabo več kot 20 let primerov dobrih praks. »*Poleg namestitvenih programov imamo v nevladnih organizacijah na voljo bogat nabor specifičnih znanj in primerov dobrih praks iz programov, ki ljudem omogočajo podporo in pomoč, da zmorejo življenje v domačem okolju oz. v širšem družbenem okolju,*« dr. Suzana Oreški povzame rezultate oranja ledine na takrat povsem novem področju pri nas. Čaka nas **systemska ureditev** področja, ki bo podprta tudi s financiranjem s strani EU. A kot poudarja dr. Suzana Oreški iz Društva Altra: »*Dezinstucionalizacija se mora zgoditi v glavi. Ni dovolj, da finančno podpremo ‚totalne‘ institucije in njihovo transformacijo, ampak predvsem institucionalno razmišljanje.*«

* **ZBIRALIŠČE** je ideja Mreže Vključen.si, s katero želi spodbuditi nevladne organizacije, da si med seboj izmenjujejo ideje in načine, kako v kriznih časih priti do sredstev za podporo delovanju programov. Podjetja pa želi informirati o aktualnih akcijah zbiranja sredstev.

Nevladne organizacije lahko:

- **prispevajo svoje IDEJE** za zbiranje sredstev in jih delijo z ostalimi (primeri dobrih praks) in
- **PRIJAVIJO AKCIJE** za zbiranje sredstev za aktualne potrebe.

Ideje in akcije bodo objavljene v Zbirališču na spletni strani Mreže Vključen.si (www.vkljucen.si) in v obvestilniku Mreže Vključen.si. •

koper

MAMA, TI SI PESEM ŽIVLJENJA

Tatjana Rupnik

Tudi letos smo s prostovoljci in otroki iz programa Popoldan na cesti, iz enote Vrhopolje, pripravili praznovanje materinskega dne oz. bolje rečeno starševskega dne. Otroci so se za ta dogodek pripravljali precej časa. V sodelovanju z Nejcem Furlanom, ki je pomagal pri izvedbi zgodbice, so se srečevali ob sobotah in nedeljah, da so do potankosti izpilili vsako besedo in vsak pogled, da je zgodbica resnično dobila svoj pomen.

Na materinski dan smo se vsi skupaj najprej srečali pri sveti maši, nato smo s praznovanjem nadaljevali v župnijski dvorani. V programu so sodelovali tudi otroci od 1. do 5. razreda osnovne šole Draga Bajca iz Vipave, podružnica Vrhopolje. Z recitacijami pesmi znanih slovenskih pesnikov in igranjem na male inštrumente so še popestrili dogajanje.

Program Popoldne v Vrhopolju obiskuje 25 otrok v starosti od 5 do 14 let in prav vsak je dodal svoj delež na praznovanju. Mame so z navdušenjem prisluhnile vsakemu, pa tudi na »očkote« nismo pozabili. Središče dogajanja je bila zgodbica o mami, ki je dala odgovor o kaosu, ki nastane, ko mame

ni doma. Seveda brez glasbe ne gre in v ta del je bilo vključenih kar veliko ljudi: Eva Kovač, učenka glasbene šole, na prečni flavti, otroški pevski zbor osnovne šole iz Vrhopolja, pa Nejc Furlan in seveda domači župnik Janez Kržišnik. Vsaka mama je bila deležna posebne priponke, ki so jih otroci izdelali sami. Še enkrat hvala za mame, stare mame, očete, stare očete, skratka vse starše, ki nam stojijo ob strani. •

DOGODKI
V ŠKOFIJSKI KARITAS KOPER

Jožica Ličen

Duhovne obnove v Kapucinskem samostanu v Vipavskem Križu se je letos udeležilo veliko število sodelavcev Karitas. Nedvomno je pri delu v Karitas duhovna dimenzija neobhodno potrebna za izpolnjevanje poslanstva, verjetno pa je sodelavce pritegnil tudi eminentni voditelj dr. Marjan Turnšek. Rdeča nit celotnega dogajanja je bila sveta maša. Kljub temu da smo nekatere stvari že slišali, je bilo še vedno v predavanju in pogovoru čutiti svežino; še po zaključku duhovne obnove smo si večkrat ponovili: »Sveto pismo je to, kar je Jezus govoril, sveta maša pa to, kar je Jezus delal.«

Umetniki za Karitas so tokrat prepotovali celotno Slovenijo. V začetku aprila so se namreč dela iz 20. mednarodne likovne kolonije selila iz Trsta v Mursko Soboto. Razstava v Murski Soboti je plod dobrega sodelovanja obeh Škofijskih karitas, pa tudi umetnice Karmen Smodiš. Tudi tokrat smo bili počaščeni, da je razstavo odprl murskosoboški škof dr. Peter Štumpf, ki je likovna dela in tudi navzoče blagoslovil. Dodana vrednost tega srečanja so bile milozvočne cimbele glasbenega umetnika Andija Sobočana. •

Ijubiljana

TEČAJ NEGE NA DOMU

Nada Pristovnik

V januarju 2015 je v organizaciji Župnijske karitas Vrhnika oziroma v beli dvorani v župnijskem vrtcu potekal tečaj nege bolnika na domu, v njegovem domačem okolju. Tečaja se nas je udeležilo 10.

Prvič smo se zbrali v ponedeljek, 19. januarja. Prijazno nas je sprejela ga. Marica in nam predstavila go. Anico Sečnik, ki nam je v petih zaporednih ponedeljkih na lep in strokovno podkrepjen način

predstavila negovanje varovanca. V pogovoru z njo in sami med sabo, nekateri že na podlagi izkušenj, smo začutili, kako pomembno je tako znanje. Delo in pogovori so potekali po skrbno sestavljenem programu. Poleg praktičnih vaj so nam zelo veliko pomenili duhovni nasveti, ki nam jih je delila ga. Anica.

Ob koncu tečaja smo prejeli tudi diplomu o uspešno opravljenem usposabljanju, ki ji je bila priložena tudi molitev:

*Povej mi vedno znova, veliki Bog,
da ni pomembna samo rana, ki jo obvezujem,
ampak človek, ki ga skeli.
Ni pomembna samo bolezen, ki jo zdravim,
ampak človek, ki jo doživlja.
Zato te prosim, Gospod,
razjasni moje oči,
razsvetli moj obraz,
razveseli moje ustnice,
razneži moje roke,
da postanem človek
skoz in skoz – popolnoma.*

Tečajniki in tečajnice se zahvaljujemo Župnijski karitas Vrhnika za organizacijo, posebna zahvala pa gre ge. Anici za njene tople besede. •

Foto: Rok Mubi

BESEDA »HVALA«

Lahko prijadra na valovih vetra,
lahko prileti na krilih galeba,
lahko je tiha in nežna,
lahko je samo bežna
in neskončno hvaležna,
da jo izgovoriš z ljubeznijo,
da se dotakne tvojega srca,
da objame tvojo dušo,
z brezmejno toplino,
nežnostjo in milino.
To je ljubeča neskončnost,
prijazne in tople besede,
to je podoba čarobno lepe
kraljične srca in le'ta
naj bo v vsakem srcu doma.

Majda Grgič

SLOVENSKA POKRAJINSKA ŠKOFOVSKA KONFERENCA
Conferentia regionalis Episcoporum Sloveniae

Številka: 853/90

USTANOVITEV SLOVENSKE KARITAS

Na seji Slovenske pokrajinske škofovske konference v Zagrebu 24. in 25. aprila 1990 smo slovenski škofje obravnavali vlogo pripravljalne skupine Karitas, ki jo je 16. 4. 1990 poslal direktor Franc Bole. Sprejeli in potrdili smo vse predloge.

S 1. majem 1990 ustanovljamo SLOVENSKO KARITAS kot samostojno cerkvenopravno ustanovo Slovenske pokrajinske škofovske konference. Za predsednika smo izbrali mariborskega škofa dr. Franceta Krambergerja, za direktorja pa imenujemo g. Franceta Boleta. Predstavnik mariborske in koprške škofije Branko Maček in Albert Strancar sta bila že imenovana, za predstavnika ljubljanske nadškofije imenujem p. Marijana Sefa. Za člane nadzornega odbora imenujem ekonomе vseh treh slovenskih škofij. Poleg vodstva imenujem še tri sodelavce: gospo dr. Metko Klevišar, gospo Mijo Zajec in diakona Imreta Jerebica. Vsa imenovanja veljajo za pet let.

Potrjujem predloženi statut Slovenske Karitas, ki ga prilagam temu pismu.

Škofje bomo radi spodbujali ustanavljanje škofijskih Karitas in njihovih podružnic po župnijah. Vodstvo Slovenske Karitas naj predloži vsaj nekak okvirni statut za te oblike Karitas.

Prizadeval si bom, da najdemo primerno centralo Slovenske Karitas. Prostori v stanovanju g. škofa dr. Leniča so le začasni sedež, ker stanovanje ni njegova osebna last, ampak last stolnega kapitlja.

Slovenski Karitas in vsem njenim sodelavcem želim obilo božjega blagoslova in veliko uspeha.

Ljubljana, 1. maja 1990

Alojzij Šuštar
predsednik SPSK

Kakšen je po vašem mnenju zaželen lik karitativnega delavca?

Na prvem mestu je požrtvovalnost, pripravljenost z dobro voljo in iz pravih nagibov pomagati drugim. Jezus pravi, da naj ne delamo dobro zato, da bi nas ljudje videli in hvalili, kajti svoje plačilo smo že prejeli. To velja za vsa dobra dela od molitve pa do zadnjega dobrega dela, ki ga izkažemo komur koli. Seveda ni mogoče, da bi vse ostalo neopazno in skrito. Včasih tisti, ki doživijo dobroto, to razglašajo ali o tem javno poročajo. To je pač njihova zadeva. A naš namen ne sme biti, da bi iskali kaj takega, ampak da bi čim bolj skrito delali vse, kar nam je mogoče in kar vidimo, da ljudje okrog nas in tudi daleč od nas potrebujejo.

Del pogovora s pokojnim nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem ob petnajstletnici ustanovitve Slovenske karitas

POGLED OD ZUNAJ NA NAS IN NAŠE DELO

Imre Jerebic

Živimo v času kritike in nezaupanja, zato je normalno, da se skoraj ne upamo vprašati svojega soseda: »Kaj pa ti misliš o meni?« Skoraj že vnaprej mislimo, da bo najprej povedal nekaj krepkih kritik o nas ali pa hlinil kako pocukrano pohvalo.

Ko sprašujemo nekatere cenjene osebnosti iz cerkvenega, družbenega ali nevladnega življenja (sektorja), kaj mislijo o nas, mora vsak od nas sodelavcev Karitas, ki bo prebiral njihove izjave, najprej v sebi premagati strah in nezaupanje, kaj slabega ali malo dobrega bodo rekli o nas.

Če mislimo, da nas morajo le hvaliti, potem jih ne potrebujemo, ker bi lahko le negovali naš napuh in lakomnost po dobrem imenu za vsako ceno.

Če smo prepričani, da nas bodo le kritizirali, vljudno ali manj vljudno, tudi nismo na pravi poti, ker to ne bo nič prispevalo k rasti naše samopodobe kot sodelavca Karitas.

Pogled na naše delo od zunaj ob 25. obletnici življenja in dela Karitas v slovenski družbi in Cerkvi je velika priložnost, da nam več ljudi pove, kako nas vidi in doživlja: ali mi osebno in naše služenje ubogim v naši sredi zrcalimo vlogo usmiljenega Samarijana ali pa ne.

Spoštovani sodelavci Karitas! Gre za dvoje stvari: za naše osebnosti in naše delo. Smo ljubeč obraz Cerkve, smo glas revnih, smo v službi človekovega dostojanstva!

Prepričan sem, da smo ob Božji pomoči in trgovanju z darom služenja naredili veliko dobrega za uboge in tudi za našo osebno samarijansko rast; nehote ali v izjemnih situacijah smo storili tudi kaj slabega; zato naj nas pogled drugih »od zunaj« spodbuja, krepi na poti služenja bližnjim. •

13

Karitas želim najprej čestitati za njen srebrni jubilej in se ji zahvaljujem za vse, kar naredi v Cerkvi in v družbi.

V Cerkvi namreč pomaga kristjanom uresničevati enega od stebrov našega verovanja, dobroteljnost. Dobroteljnost je neposreden dokaz, da sta naše bogoslužje in oznanjevanje res češčenje Boga. Ker ljudje pogosto nismo sposobni sami poiskati poti do pomoči potrebnih, nam Karitas prihaja naproti, da lahko preko nje gradimo tretji steber našega krščanstva.

V družbi Karitas prebuja in krepi zavest solidarnosti s tistimi, ki iz različnih razlogov potrebujejo našo pomoč. Na poseben način spodbuja ljudi k prostovoljstvu, ki se tudi po delovanju Karitas pri nas vse bolj uveljavlja. Seveda pa se mora tudi zakonodaja primerno odzivati, da s svojo togostjo ne bo dušila prostovoljnega delovanja ljudi ne v družbi ne v Cerkvi.

Kar zadeva področja delovanja Karitas, smo vedno na odprtem polju. Potrebe ljudi se spreminjajo. Zato je pomembno, da Karitas budno spremlja dogajanje v družbi in spremembe v njej, da pravočasno zazna, kakšne so spremembe v stiskah ljudi. Če je Karitas na začetku pomagala predvsem ljudem v gmotnih potrebah, se danes vedno bolj kaže, da je treba pomagati ljudem tudi v njihovi osamljenosti in drugih težavah, ki jih sami ne morejo razrešiti. Gre torej za izredno spremenljivo področje, kjer je potrebnega veliko vživljanja v položaj ljudi in po drugi strani strokovnega usposabljanja, da zaznamo njihove potrebe in znamo odgovoriti nanje.

msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof metropolit

Ministrstvo za zunanje zadeve kot nacionalni koordinator mednarodnega razvojnega sodelovanja in humanitarne pomoči Slovenije del projektnih aktivnosti in ozaveščanja javnosti o razvojnih tematikah izvaja v sodelovanju s slovenskimi nevladnimi organizacijami in drugimi institucijami. Sodelovanje s Slovensko karitas kot izvajalcem razvojnih in humanitarnih projektov je skozi vsa leta potekalo izjemno uspešno. Njihova vloga je cenjena tako na področju izvedbe projektov, še posebej krepitve vloge žensk, skrbi za dobrobit otrok in varovanja okolja v državah Pod-saharske Afrike, Zahodnega Balkana in širše, kakor tudi v primeru vsebinskih razprav in oblikovanja politik. Odlično izvajanje projektov in preseganje zastavljenih rezultatov na terenu gre nedvomno pripisati dolgoletnim izkušnjam in zanesljivim partnerstvom, ki jih je Slovenska karitas uspela vzpostaviti v državah v razvoju, kakor tudi veliki osebni zavzetosti posameznikov in sodelavcev organizacije. Verjamemo, da so izvedeni projekti pomembno prispevali k trajnemu razvoju in izboljšanju življenja prebivalcev lokalnih skupnosti, regij in držav, v katerih deluje Slovenska karitas, ter se veselimo spremljanja odličnih rezultatov tudi v prihodnje.

Mitja Štrukelj, generalni direktor za mednarodno razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč, Ministrstvo za zunanje zadeve RS

Ob jubileju Karitas se mi prebujajo spomini, da sem na njenem začetku sodeloval tudi sam s svojimi idejami in predlogi ter iskanjem in postavljanjem najboljših temeljev, na katerih bo mogoče postaviti stavbo, ki jo danes, Bogu hvala, občudujemo in se zanjo zahvaljujemo. K začetku Karitas se pripisuje tudi dobrodelni koncert Klic dobrote, ki sem ga smel postaviti na oder, potem pa tudi v radijski in televizijski program.

Kar je bilo v začetku dobro in premišljeno opravljeno, je bilo mogoče potem skozi leta nadgrajevati in širiti različne programe, ki so v Cerkvi in državi zdaj tako prepoznavni, da brez njih ne bi mogli biti. Nedvomno čakajo Karitas še neobdelana polja, ki jih državne institucije premalo resno obravnavajo, kakšne druge dobrodelne organizacije pa tudi nimajo poguma. Zato vidim prav na obrobju zanimanja izziv za Karitas, da se dotakne odprtih vprašanj in skuša zaceliti rane na dušah in telesih posameznikov, družin in celotne družbe.

Karitas in njeni sodelavci lahko imajo nedvomno prednost pred drugimi dobrodelnimi ustanovami v tem in s tem, da jih k dobrim dejanjem spodbuja vera in zaupanje, da Bog daje svoj blagoslov vsem, ki želijo in hočejo iskreno biti v službi človeku in njegovim stiskam.

msgr. Franci Trstenjak, glavni urednik Radia Ognjišče

Vizija **Centra za socialno delo Murska Sobota** (v nadaljevanju CSD MS) je ohranjanje in razvijanje vloge kakovostnega, inovativnega in prepoznavnega centra za socialno delo, zato informiramo, usmerjamo in pomagamo ljudem v lokalni skupnosti, ki so se znašli v socialnih ter materialnih stiskah (tiskovna konferenca, zloženke, objava osnovnih informacij v občinskih časopisih, povezovanje s sindikati in kadrovske službe podjetij, ki so se znašla v krizi, obveščanje preko medijev, spletne strani, info kotičkov, povezovanje z vladnim in nevladnim sektorjem).

CSD MS je vzpostavil intenzivno sodelovanje z nevladnimi humanitarnimi organizacijami, med njimi tudi s Škofijsko karitas Murska Sobota, ko sta bila stiska pri ljudeh in s tem pove-

čanje materialnih in socialnih stisk v lokalnem okolju največja – ob neurju v letu 2008, ob gospodarski krizi in njenih posledicah v letu 2009 (stečaj Mesne industrije Pomurke in tekstilne tovarne Mura).

Od takrat naprej smo s Škofijsko karitas Murska Sobota utrjevali medsebojno povezanost in razvili socialno-humanitarno partnerstvo, katerega cilj je reševanje konkretnih stisk posameznikov in družin z namenom, da bi s svojim delovanjem zagotavljali bolj celostno obravnavo posameznika ali družine v stiski. Tako s Škofijsko karitas Murska Sobota dopolnjujemo sistem državne pomoči s prehrabnimi paketi, s finančno pomočjo pri plačilu položnic, letovanji za otroke, šolskimi potrebščinami ... Vedno pa je pomembno, da pri dodeljevanju pomoči ohranimo dostojanstvo prejemnika pomoči.

V času, v katerem živimo, je med vrednotami pomembna solidarnost, kar zelo poudarja Škofijska karitas Murska Sobota in se še dopolnjuje s tem, da se ljudem pomaga v okviru prostovoljstva.

V letu 2014 je začel pod okriljem Škofijske karitas Murska Sobota delovati Lazarjev dom, ki nudi uporabnikom tople obroke v javni kuhinji, pod istim okriljem je začela delovati tudi zdravstvena ambulanta za osebe brez zavarovanja ter svetovalnica za zasvojenca. V letu 2014 smo iz CSD MS napotili na brezplačni topli obrok 130 uporabnikov, ki si trenutno niso mogli privoščiti niti enega toplega obroka dnevno. V njihovo brezplačno zdravstveno ambulanto pa smo napotili 15 uporabnikov in v svetovalnico za zasvojenca 35.

Zavedamo se, da se moramo nenehno odzivati na trenutne gospodarske razmere in s tem povezano revščino in stisko naših ljudi. Le s skupnim sodelovanjem bomo izboljšali kakovost življenja in povečali vključenost ranljivih in izključenih ljudi. Dober primer tovrstnega sodelovanja je vsekakor sodelovanje s Škofijsko karitas Murska Sobota, ki si ga želimo tudi še v bodoče.

mag. Nataša Meolic, direktorica Centra za socialno delo Murska Sobota

Društvo upokojencev Novo mesto s Karitas sodeluje od leta 2005, ko je društvo vstopilo v izvajanje humanitarnega programa Starejši za višjo kakovost življenja doma – Starejši za starejše. Program je ciljno naravnano na organiziranje in zagotavljanje pomoči vsem starejšim od 70 let z namenom, da bi lahko čim dlje samostojno živeli doma. Škofijska karitas Novo mesto se je takoj in prva odzvala s sodelovanjem in se vključila s pomočjo prehranskih paketov in drugih pomoči za tiste starejše, ki so pomoči potrebni.

Razliko od drugih humanitarnih organizacij vidimo v tem, da se nekateri ukvarjajo samo z dejavnostmi, za katere so bili ustanovljeni, medtem ko za nekatere druge humanitarne organizacije tega ne moremo trditi, tako glede sodelovanja kot aktivnosti, ki jih izvajajo. Pomoč so pripravljene nuditi prav vsakomur, prioriteta so jim ljudje v stiski oziroma vsi, ki so potrebni pomoči.

Naše sodelovanje se je z leti širilo in poglobljalo, tako s pomočjo kot tudi s pretokom medsebojnih informacij o storitvah in programih, tako da lahko rečemo, da smo stkali mrežo pri organiziranju pomoči in storitev, in samo želimo si lahko, da bi bile tako odzivne tudi druge humanitarne organizacije.

Za naše dosedanje sodelovanje se še posebej zahvaljujemo Škofijski karitas Novo mesto in verjamejo, da bo tudi v bodoče tako uspešno. Slovenski karitas pa ob jubileju iskreno čestitamo in ji želimo, da bi bila tudi v prihodnosti tako odzivna na potrebe tistih, ki pomoč potrebujejo.

Rožca Šonc, predsednica DU Novo mesto

Četrto stoletje se v dobi človeštva kar izgubi, v dobi katoliške Cerkve je to že en delček, ki se ga da primerjati z ostalimi dogodki, v dobi neke samostojne države pa je to celota njenega obstoja. Ni zanemarljivo, ampak zelo pomembno obdobje, ker je prepleteno z vsem pomembnim dogajanjem. To je obdobje, ko se je vrnilo v »življenje« primarno poslanstvo Cerkve.

Zgolj obrisi načrtovanja in začetne negotovosti so minili in postali naš vsakdan. S tem delovanjem je apostolska Cerkev pridobila svojo osebno izkaznico in tudi prve nasprotnike (prim. Apd). In ta zgodba se nadaljuje do današnjih dni. Živo je Jezusovo naročilo in miselnost prvih kristjanov, da so vsi med seboj bratje brez razlik, da si morajo pomagati med seboj (prim. Apd 4,32-37). Ko bo Sin človekov prišel soditi, bo povprašal o dobrih delih oz. odsotnosti le-teh (Mt 25,31-46).

Različne oblike pomoči bolnim, osamljenim, zapuščenim in ubogim so bile moč Cerkve in iz teh korenin živi danes. V povojnem času so pri nas najprej prepovedali oznanjevanje – javno poučevanje in karitativno dejavnost. Odstranili so drevo, niso pa izruvali korenin. Nov čas, novo obdobje je sprostilo rast dobrote v vseh oblikah premagovanja težav sodobnega človeka. Ob vsaj bežnem pogledu na opravljeno delo in dosežene rezultate vidimo, da za Slovence ne velja pregovorna »fovšarija«, v kateri nismo pripravljeni pomagati, da bi bilo dobro tudi sosedu.

Nobena statistika ne more zajeti vseh ljudi, ki s prostovoljnimi delom, darovanim časom in vsemi materialnimi stvarmi pomagajo premagovati življenjske stiske ljudi, ki se znajdejo v njih. Predvsem sem vesel in ponosen, da smo v Karitas v Sloveniji zmogli prestopiti prag različnosti prosilcev. Ni pomembno kdo in od kod prihaja, ni pomembno, ali so »naši« ali »njihovi«! Čigavi pa bi pravzaprav lahko bili, če ne Božji?

Delovanje v Karitas je Božji izziv, ki nam ga Bog dan za dnem postavlja pred nas kot svojo knjigo Življenja in obrača liste, počasi, a vztrajno. Spominja nas, da je naše edino pravo bogastvo dobrota, in te se ne da zatreti. Dobrota je iznajdljiva, ker je to le drug pomen besede LJUBEZEN.

Ob hvaležnosti vsem prostovoljcem za njihovo delo želim iskreno le še te pokončnosti, jasnosti, trdnosti in vztrajnosti v vsem, kar vsak človek v globini svojega jaza nosi in čuti: Dobrote si ni izmislil človek, je Božji dar, mi pa smo orodje tega daru!

Iskrene čestitke ob praznovanju!

Stanko Štefanič, župnik župnije Ljubljana Črnuče

V imenu organov in članov RKS – OZ Maribor čestitamo ob praznovanju 25-letnice uspešnega delovanja Nadškofijske karitas Maribor in se zahvaljujemo za vzorno sodelovanje. Prepričani smo, da smo tako lahko pomagali bistveno večjemu številu socialno ogroženih ljudi in družin, čeprav so se socialne razmere v zadnjem obdobju iz leta v leto slabšale.

Zelo pomembne so vse dejavnosti NKM, posebej pa bi izpostavil pomen delovanja Ambulante za ljudi brez zdravstvenega zavarovanja, ljudsko kuhinjo Betlehem in zavetišče odrtega tipa za brezdomce.

Posebnost skupnega delovanja je tudi Koordinacija med NKM, CSD Maribor in RKS – OZ Maribor, kjer s skupnimi močmi rešujemo posamezne skoraj nerešljive primere, odgovornih v Ljubljani pa žal še nismo uspeli prepričati, da bi na takšen način lahko sodelovali na vseh nivojih v Sloveniji!?

Vzorno je bilo sodelovanje tudi na mednarodnem področju dajanja pomoči ob poplavah v Srbiji, BiH in na Hrvaškem ter doma, zagotavljamo pa, da bomo podobno in še boljše

sodelovali na vseh področjih, ki jih zahtevajo potrebe in življenje naših ljudi.

Naj bodo roke in srca odprta tudi v prihodnjem obdobju – hvala vsem!

Alojz Kovačič, predsednik RKS – OZ Maribor

Ena od temeljnih ugotovitev, ki je izšla iz dosedanjega raziskovanja slovenskega nevladnega oziroma civilnodružbenega sektorja, pravi, da je sektor v zadnjih dvajsetih letih predvsem rasel, ni pa se razvijal. Povedano drugače to pomeni, da se je intenzivno povečevalo število vseh tipov in vrst organizacij, medtem ko so procesi, ki tvorijo njihov razvoj, komaj zaznavni. Ta ugotovitev ne velja za Slovensko karitas. Seveda je tudi ta organizacija v 25 letih svojega obstoja povečevala obseg svojega delovanja v domačem in mednarodnem okolju, vendar pa so znotraj nje istočasno tekli tudi procesi, ki tvorijo razvoj organizacij.

Med temi procesi je najprej proces formalizacije, v katerem si je Slovenska karitas izoblikovala jasno organizacijsko strukturo (škofijske in župnijske Karitas ter samostojni zavodi) ter definirala strukturo vodenja in upravljanja. Drugi proces je proces profesionalizacije, ki pomeni zaposlovanje ustrezno usposobljenega kadra za izvajanje določenih nalog. 112 zaposlenih oseb je za mlado organizacijo impresivna številka, še bolj impresivno pa je število prostovoljcev – 9.878 v letu 2013. Ti dve števili ponazarjata tretji razvojni proces, ki pomeni, da zaposleni v organizaciji ne izrinjajo prostovoljcev iz organizacije, temveč predstavljajo nujni pogoj za njihovo dobro delovanje. Še en razvojni proces velja omeniti, in sicer proces diverzifikacije virov, iz katerih Slovenska karitas pridobiva sredstva – v naravi in v denarju, za izvajanje svojih programov. Razpršenost virov sredstev je namreč nujni pogoj za to, da organizacija lahko avtonomno izvaja svoje poslanstvo.

V današnjem globaliziranem svetu, kjer na eni strani, enormno narašča (tudi v razvitih družbah) delež ljudi, ki potrebujejo pomoč za zagotovitev gole eksistence, in kjer se na drugi strani nacionalne države zmeraj bolj odrekajo svoji vlogi socialnih držav, sta obstoj in delovanje organizacij, ki nudijo pomoč in vračajo dostojanstvo ljudem, še kako pomembna in potrebna. In Slovenska karitas brez dvoma predstavlja enega najpomembnejših stebrov izvajanja humanitarne dejavnosti v slovenski družbi in širše.

prof. dr. Zinka Kolarič, Fakulteta za družbene vede

Živimo v času mnogih možnosti in mnogih revščin

Sodobna odkritja ustvarjajo udobno življenje in hkrati ustvarjajo najhujše vojne; omogočajo presajanje organov, zdravljenje bolezni, gibanje v virtualnih svetovih, a hkrati tudi nadzorovanje in izkoriščanje. Zdi se, da tako kot narašča blagostanje za nekatere, narašča revščina za druge. Ljudje prodajajo svoje organe, da lahko preživijo.

Revščina ima mnogo obrazov. Najpogosteje opazimo pomanjkanje denarja, a revščina je tudi to, da se otroci bojijo, da bo oče prišel domov pijan, revščina je tudi to, da se otroci režejo, da bi jih sploh opazili. Otroci so najbolj ranljivi ob pomanjkanju hrane, vode in tudi v vseh novih oblikah revščine, kot je pomanjkanje iskrenih odnosov, v katerih je otroku udobno. Karitas s svojim prostovoljnimi delom odpira mnoge možnosti, da bi opustili narcisoidno zagledanost zgolj v svoj ogleadalni odsev in se zazrli v obraz drugega, še posebej otroka. S svojimi aktivnostmi zbiranja šolskih potrebščin, pomoči otrokom v drugih državah, organiziranjem srečanj za starše in stare starše uresničujejo afriški pregovor, da je potrebna cela vas, da vzgoji otroka. Karitas na ta način pomaga otrokom in spodbuja tudi širšo skupnost, da sprejema otroke migrante, otroke manjšin, otroke invalide, otroke odvisnikov, otroke zapornikov ... Mreže prostovoljcev na ta način odgovarjajo na pomanjkanje odnosnih dobrin.

doc. dr. Nives Ličen, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, oddelek za pedagogiko in andragogiko; v ŠK Koper vodila Šolo za starše in izobraževala prostovoljce za vodenje Šole za starše

Lorenz Werthmann

PRVA KARITAS NA SVETU – CARITAS NEMČIJE

V 19. stoletju so zagovorniki katoliške socialne politike pozivali k centraliziranemu katoliškemu združenju za socialno blaginjo. Pravo osebo za ustanovitev take organizacije so našli v mladem duhovniku Lorenzu Werthmannu, ki je leta 1895 v Freiburgu v Nemčiji ustanovil prvi odbor Caritas, ki je utrl pot, da je bila 9. novembra 1897 v Kölnu ustanovljena Caritas Nemčije. Nova organizacija se kaj hitro začela širiti in pomagati ljudem v potrebah, in sicer predvsem naslednjim skupinam: sezonskim delavcem, mornarjem, potepuhom, alkoholikom, osebam z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, osebam s spolno prenosljivimi boleznimi. Zagotavljali so tudi otroško varstvo, razna dodatna usposabljanja za mlade, zaščito za dekleta, oskrbo za bolne in storitve za ženske.

(vir: <http://www.caritas-germany.org>)

USTANOVITEV CARITAS INTERNATIONALIS

Zaradi trpljenja ljudi med obema svetovnima vojnama se vse bolj kazala potreba po nacionalnih katoliških humanitarnih organizacijah, in tako so začele nastajati organizacije v Evropi in Severni Ameriki. Leta 1951 se je 13 organizacij Caritas prvič srečalo v Rimu; navdahnjeni z vizijo bodočega papeža Pavla VI. so ustanovili Caritas Internationalis.

V začetku drugega vatikanskega koncila je bilo v Caritas Internationalis vključenih 76 članic, danes pa že 164 članic z vsega sveta. Od 12. maja 1995 je tudi Slovenska karitas članica te največje nevladne humanitarne organizacije na svetu.

(vir: www.caritas.org)

USTANOVITEV CARITAS EUROPE

V začetku so se posamezne organizacije Caritas v Zahodni Evropi, ki so že obstajale, srečevale neredno, le ob posameznih priložnostih. V letu 1957, ko je bila ustanovljena Evropska gospodarska skupnost (EGS), je Zahodna Evropa začela z reorganizacijo njene proizvodnje hrane in ob tem začela ustvarjati presežke le-te. Caritas v Belgiji je bila o tem obveščena, zato je v letu 1979 zaprosila Direktorat za kmetijstvo znotraj Evropske gospodarske skupnosti (EGS), da bi darovali te viške hrane za Caritasove prehranske programe. Posledica je bila, da je Direktorat za kmetijstvo pri EGS začel sodelovati z Direktoratom za humanitarno pomoč in zagotovil hrano za humanitarno posredovanje. Leta 1980 je Direktorat za humanitarno pomoč zaprosil manjše organizacije, da se združijo v mreže, da bodo imeli preko le-teh dostop do teh viškov hrane. Kot odgovor na to je Caritas Belgija in nekatere druge verske organizacije ustanovila ekumensko mrežo EuronAid v letu 1980. Glavni namen tega je bil, da je ta mreža povezovalni člen, da pridejo viški hrane iz Evrope v države v razvoju. V letu 1980 je bilo na Poljskem skupno delo organizacije Solidarnost in Cerkve bolj intenzivno zaradi embarga iz Sovjetske zveze in velikega pomanjkanja hrane na Poljskem. Caritas Belgije je predlagala, da se uporabi mreža EuronAid, da bi poslali pomoč v hrani na Poljsko. Poljska škofovska konferenca je za ta namen ustanovila Dobrodelno organizacijo poljske škofovske konference – Caritas Poljske. EGS je nasprotovala, da bi mreža EuronAid s hrano pomagala Poljski, ker naj bi bila le-ta ustanovljena le za pomoč v hrani državam v razvoju in njen pravni status ni dovoljeval takšne pomoči v Evropi. Zato so v letu 1985 ustanovili EuroCaritas, da bi lahko v povezavi s tem ugodili legalnim zahtevam EGS. EuroCaritas je takrat delovala izven struktur Caritas Internationalis. Leta 1991 pa sta se Evropska regija Caritas Internationalis in EuroCaritas odločili, da se združita. Tako je v letu 1992 nastala nova organizacija CARITAS EUROPA, ki danes šteje 49 članic v 46 evropskih državah, med katerimi je tudi Slovenska karitas. Skupaj kot mreža delamo vztrajno v smeri naše vizije, ki je izgradnja civilizacije ljubezni in pravičnosti, kjer lahko vsak človek uspeva in živi v miru in dostojanstvu kot del ene človeške družine.

Letos svojo 25. obletnico praznuje tudi Caritas Monako. Leta 1990 je bila ustanovljena s strani takratnega nadškofa msgr. Joseph Marie Sardou-ja. •

PREDAL DOBROTE

Revija Ognjišče je imela že v tretjem letu 18.000 izvodov naklade in se je v slovenskem prostoru že dodobra utrdila. V tistem času se je pojavila pobuda »Daj naslov«, v kateri bi si mladi med seboj dopisovali. Vendar se to ni obneslo zaradi nadlegovanja. Zato so to pobudo spremenili tako, da bi mladi pisali invalidom in bolnim ter se z njimi povezovali. V ta namen se je oblikoval Poštni predal dobrote, v katerega smo vključili dopisovanje, Sklad nadškofa Antona Vovka in Most prijateljstva. Sklad je bil namenjen zbiranju sredstev za ljudi v stiski, iz fonda Mostu prijateljstva pa se je plačevalo Ognjišče za osebe, ki tega same niso zmogle.

Odzivati so se začeli tudi invalidi in bolniki sami. Neka invalidka nam je pisala, da je zelo osamljena za praznike. Odločili smo se za obisk in ji podarili radijski aparat. To je bila naša prva pot na teren, iz katere se je rodila rubrika Naši preizkušani bratje. Iz te rubrike se je že leta 1969 organiziralo prvo romanje bolnikov in invalidov na Brezje. Poštni predal dobrote pa se je vse bolj usmerjal v zbiranje sredstev za potrebne, zato smo ga preimenovali v Predal dobrote.

Namen Predala dobrote je bil predvsem oblikovati čut za ostarele, bolne, invalide, vzgajati mlade za dejavno krščansko življenje, za dobrotelost, kot nas uči evangelij.

Seveda smo pri tem naleteli tudi na ovire s strani takratnih oblasti. V našem delu je oblast namreč videla propagando vere, kar je bilo takrat po zakonu prepovedano. Leta 1974 smo imeli obisk UDBE, v okviru katerega so nam pregledali poslovanje, predvsem pa jih je zanimal denar Predala dobrote. Ker za prejeti denar nismo izdajali potrdil in smo vsoto zbranega denarja vodili z zvezdicami, nam niso mo-

gli natančno dokazati vsote zbranega denarja. Čeprav so nam hoteli denar zapleniti, se to ni zgodilo prav zaradi tega, ker niso mogli dokazati vsote, delno pa tudi, ker so se bali, da bi to prišlo v javnost.

S širitvijo Predala dobrote smo pričeli zbirati tudi materialna sredstva, predvsem obleko, in jo pošiljati revnim ljudem ali celo župnijam, ki so jo posredovale naprej. Za opravljanje te dejavnosti so prišli prvi prostovoljci. Ob tem se je pojavil prostorski problem. Najprej smo zbirali v nekem stanovanju sredi Ljubljane, kasneje pa v stolnem župnišču v Ljubljani. Potrebne materiala je bilo vse več, zato tudi ta prostor ni ustrezal. Uspelo nam je pridobiti prostore na Teološki fakulteti, ki smo jih delno porabili za pisarno, delno pa za skladišče karitativnega dela. Veliko smo sodelovali z lazaristi, ki so pomagali bolnim, zbirali smo prostovoljce, jih poučevali o delu z bolnimi, organizirali skupne izlete itd. Pri dežurstvu so nam pomagale redovnice. Za koordinacijo vsega dela po smo tudi zaposlili eno osebo.

Moram povedati, da smo s Predalom dobrote sodelovali tudi s Caritas Internationalis.

S političnimi spremembami konec osemdesetih smo tudi v Cerkvi videli možnost, da se spremeni zakon, v katerem je bilo Cerkvi prepovedano ukvarjanje s socialnim delom. Vsi, ki smo do sedaj sodelovali pri tem delu, ter še nekateri, ki so bili vključeni v komisije za diakonijo, smo oblikovali odbor, ki je pripravil predlog za ustanovitev Karitas.

msgr. Franc Bole, prvi direktor Slovenske karitas
(iz intervjuja ob 15-letnici Karitas)

Molitev 25. v mesecu

Datum	Župnijska karitas
25. januar	ŽK Preska
25. februar	ŽK Ljubljana Šiška
25. marec	ŽK Smlednik
25. april	ŽK Mengeš
25. maj	ŽK Kamnik
25. junij	ŽK Ljubljana Vič
25. julij	MŽK Krkavče Koštabona
25. avgust	ŽK Ankaran
25. september	ŽK Hoče
25. oktober	ŽK Kresnice
25. november	sv. maša na Ponikvi, romanje za vse sodelavce Karitas
25. december	ŽK Dolnji Logatec

Sodelavci Karitas na delavnici o standardih upravljanja, ki so jih pripravili v Caritas Internationalis

**»Glasbenik uči igranja slikarja....«
Na odprtju razstave Umetniki za Karitas v Murski Soboti**

**»Dobro drži, da bo držal most...«
Priprave mladih na delo z otroci na Počitnicah Biserov**

**»Osvetlitev je dobro, snemamo....«
Ob snemanju filma za akcijo Pokloni zvezek**

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

Veja Slovenske karitas:
Karitas
 - ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.
 Glas revnih v družbi.
 V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528

 9 771581 552004